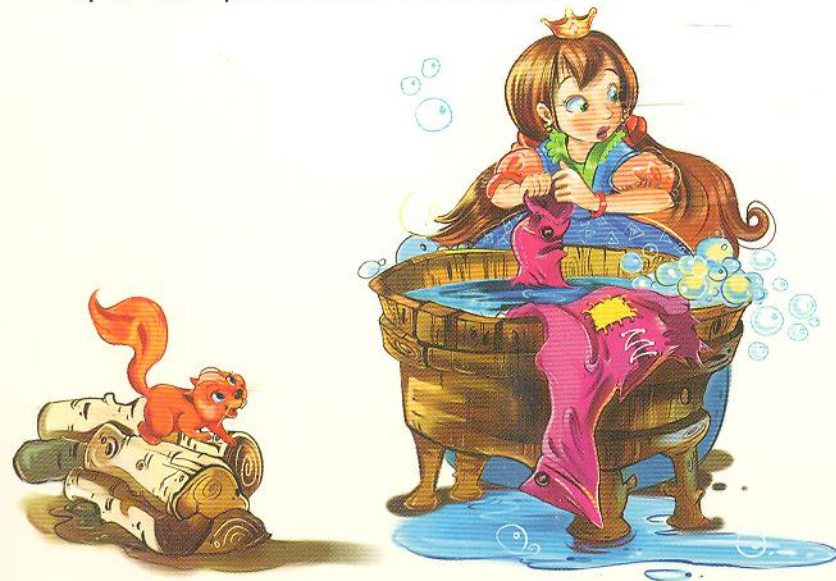

Принцеса Злата

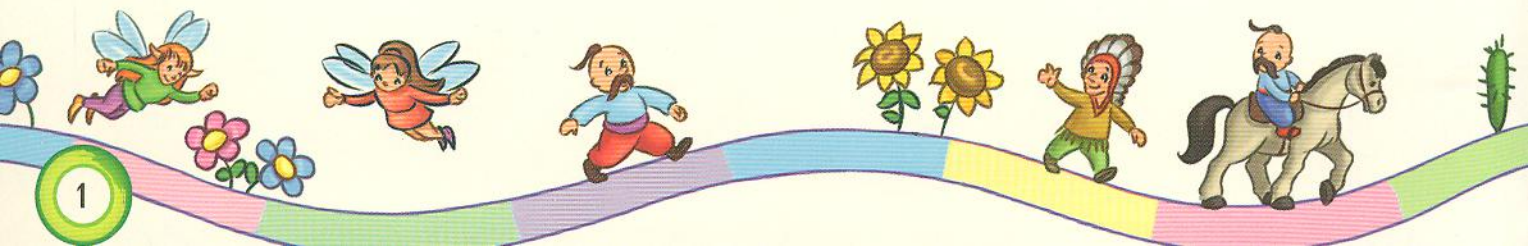
Колись давно жила, малята,
Ледаченька принцеса Злата.
І раз, як почалась весна,
Гуляти в ліс пішла вона.
Йшла Злата і не роззиралась,
Шлях пам'ятати лінувалась,
Частенько в люстро заглядала —
І в хащі лісу заблукала.

Бродила в лісі дотемна
І гірко плакала вона.
Аж раптом вивела стежина
Принцесу Злату до хатини.
А мешкав у хатині цій
Страшний розбійник Лиходій.

Його принцеса попросила:
— Бродити вже мені несила...
Із лісу покажи дорогу —
Одержиж персня золотого!
Та вигукнув розбійник: — Ні!
Служитимеш тепер мені!
Забрав перстеник Лиходій
І дав їй прати одяг свій.
Ох, непросте було, малята,
Завдання для принцеси Злати.

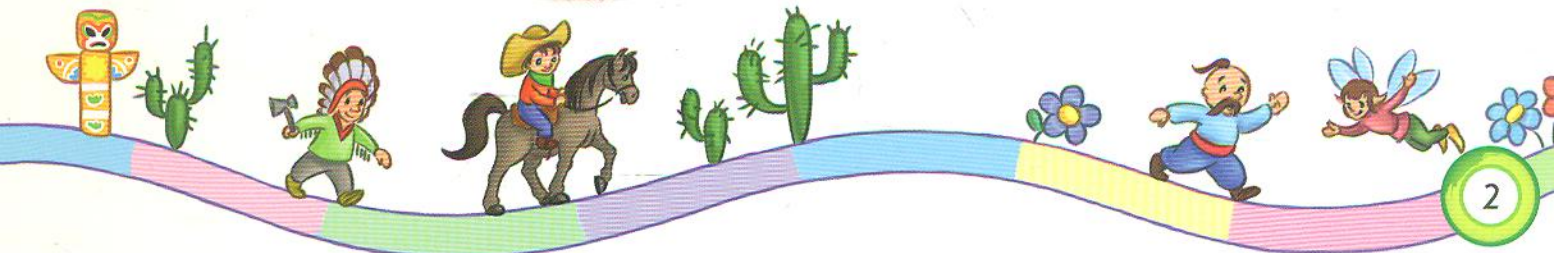
Вона сорочку прала, терла —
До того, що рукав віддерла.
Ногою тупнув Лиходій:
— Приший рукав мені! Не стій!
Було принцесі неохота —
Але зробила й цю роботу.
Одяг розбійник сорочину
І з криком на підлогу кинув:
— Хто вчив тебе, принцесо Злата,
Рукав на спині пришивати?!
Ще довго сердився, бурчав,
А потім сам пришив рукав.

І каже: — Зголоднів я трошки.
Ану зготуй мені окрошки!
Взялася Злата за роботу —
У казанок влила компоту.
Подумала принцеса трохи
І додала туди гороху,
Шматочок тарту, пачку перцю
І шоколадку в формі серця.
Покуштував це Лиходій —
І вилив у вікно мерщій.

Узяв за руку він ледащо
І вивів з лісової хашці.
— Ану додому,— каже,— йди,
Бо наберуся я біди!

Пірат

Давненько, за старих часів,
Один пірат на світі жив.
Лишень на зріст не вдався він,
Отож і звався — Маленький Дін.

Одного разу цей пірат
Зустрів із золотом фрегат.
Прицілився і став стріляти —
Скрізь чути, як гримлять гармати.

За шкоду, вчинену мені,
Тепер служитимеш три дні!
Привів пірата цар додому,
У позолочені хороми,
І мовив: — Працю починай!
Ось віник — все попідмітай!

Тут дивиться Маленький Дін —
Морський цар вплив із глибин.
Він закричав: — Пірате, стій!
Ти сон порушив царський мій.

— Не буду! — Дін промовив браво.—
Це зовсім не піратська справа!
Втечу від тебе все одно! —
І миттю виліз у вікно.
Поглянув навкруги пірат —
Лежить на дні великий скат!

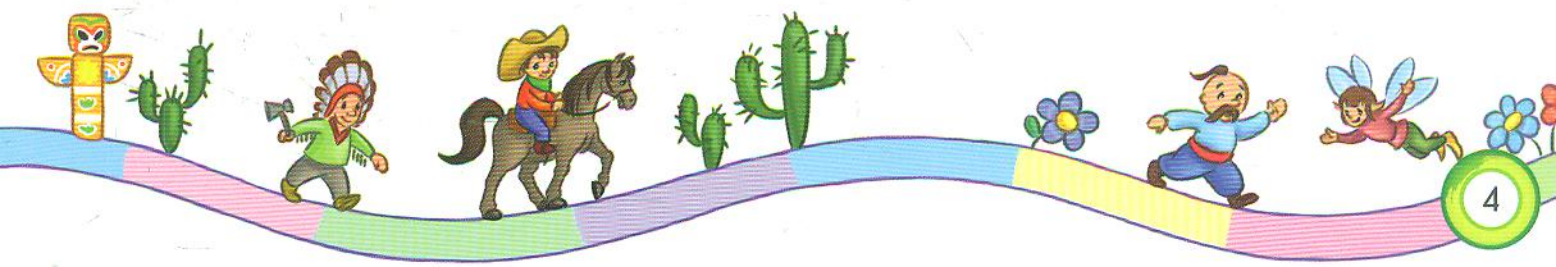
Він осідлав отого ската
І верхи спробував тікати.
Та цар пірата наздогнав,
В ланцюг залізний закував.
Почав царя просити Дін:
— Мене ти відпусти з глибин!
Я не стрілятиму з гармати,
Не буду сон твій турбувати!

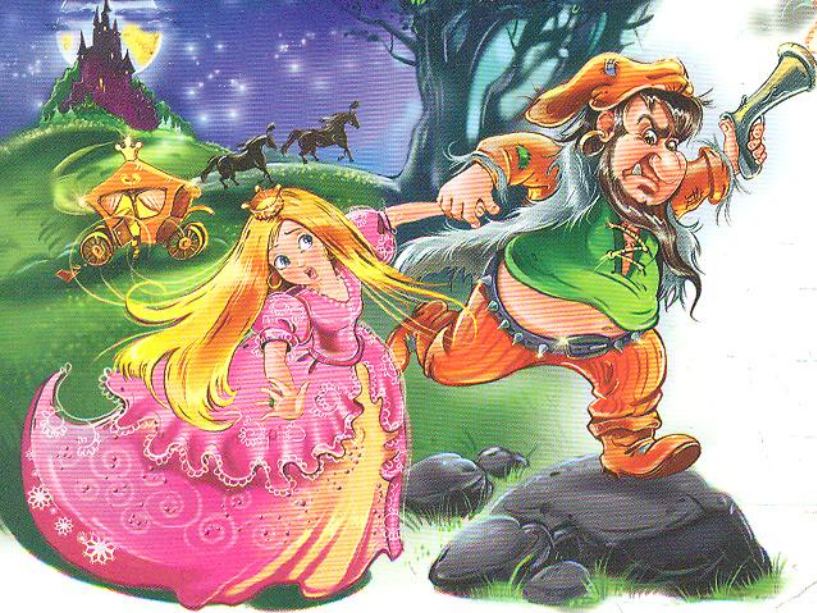
І цар, хоча і був він грізний,
Із Діна зняв ланцюг залізний.
Сів каракатиці на спину
І виніс на поверхню Діна.

І Дін обрав інакшу долю —
Став жити він на суходолі.
Пірат був справжнім силачем,
То й став відомим циркачем.
І в цирку, глядачам на втіху,
Він ядра плющив, як горіхи.

Принцеса Кітті

Колись в одній країні славній
Був біля лісу замок давній.
А в нім жила принцеса Кітті —
Серед принцес найкраща в світі.
Раз юний принц, що поряд жив,
На бал принцесу запросив.
Їй шлях крізь темний ліс лежав,
А ліс недобру славу мав:
Там жив жахливий людодід,
Що наробив чимало бід.
Притримав лиходій карету,
Для страху стрельнув з пістолета
Й потяг принцесу у страшну
Свою печеру кам'яну.

Сказав красуні людодід:
— Зготуй мені скоріш обід!
Якщо ж він буде несмачним,
Тебе саму я радо з'їм.
Сказавши, двічі позіхнув,
На ліжко ліг і вмить заснув.
Сидить принцеса, плаче нишком...
Аж чує — запищала мишка:
— Наш пан — відкрию я секрет —
Страшенно любить вінегрет.

